

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om erhvervsvejledning.

Valgt blev: *K. B. Andersen, Nina Andersen, Lysholt Hansen, Helge Nielsen, Peter Nielsen, Poul Nilsson, Viola Nørlov, Peter Ravn, Grethe Philip, N. Chr. Christensen, Conrad Kofoed, Finn Poulsen, Sinnbeck, Poul Thomsen, Hanne Budtz, Edv. Jensen og Chr. Madsen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring af lov om fremme af udbyttedeling og oprettelse af sociale fonds.

Valgt blev: *Robert Sørensen, Poul Hansen (Grenå), Lund Jensen, Helge Nielsen, Poul Nilsson, Hans Rasmussen, Henning Rasmussen, Elna Syvertsen, Baunsgaard, Anker Lau, Dalsgaard, Johs. Hansen, Søren Jensen, Foss, Fanger, Clara Munck og Chr. Madsen.*

Den sidste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til justitsministeren og forsvarsministeren af Herluf Rasmussen, Morten Lange, Aksel Larsen og Skræppenborg-Nielsen. („Hvad har regeringen foretaget sig, og hvad agter den at gøre for at skaffe klarhed angående de omdiskuterede, fuldbyrdede eller påtænkte, likvideringer af modstandsfolk i besættelsesårene?“).

Ordføreren for forespørgerne (Herluf Rasmussen): Det er nødvendigt som en kort indledning til vor begrundelse for, at regeringen spørges om, hvad den har foretaget sig, og hvad den agter at gøre for at skaffe klarhed angående de omdiskuterede, fuldbyrdede eller påtænkte, likvideringer af modstandsfolk i besættelsesårene, at præcisere, at vi ved at rejse denne sag i det høje ting ikke har til hensigt at genoptage diskussionen om de under krigen stedfundne likvideringer af personer, der mod betaling eller af andre grunde angav deres landsmænd til tyskerne. Disse sager har ingen relation til det, vi beskæftiger os med her i dag.

Tværtimod; vi har den største respekt for den disciplin, hvormed denne modstandsbevægelsens mest ubehagelige opgave blev løst.

Det er imidlertid noget ganske andet, når det drejer sig om et forsøg på likvidering eller fuldbyrdet likvidering af modstandsfolk, der stod midt i en kamp på liv og død mod en fjende, der ikke gav pardon.

I begyndelsen af december måned sidste år blev sagerne ganske periferisk berørt i forbindelse med et spørgsmål til den højtærede justitsminister, hvori der krævedes en politimæssig undersøgelse af de oplysninger, der i et københavnsk dagblad var fremkommet om forsøg på likvidering af en fremtrædende modstandsmand, nuværende generalmajor Aage Højland Christensen, under besættelsen.

Som alle ved, blev kravet afvist med den begrundelse, at der efter den højtærede justitsministers skøn ikke var rimelig formodning om, at den i spørgsmålet omtalte plan skulle være af forbryderisk karakter, hvortil yderligere blev anført i afvisningen, at planen jo ikke blev bragt til udførelse, og at der var forløbet ca. 17 år, siden begivenhederne skulle have fundet sted.

Udtrykket „et løst grundlag“ blev benyttet af den højtærede justitsminister, og i dagbladet *Aktuelt* for den 15. december 1960 skrev man bl. a. — jeg beder om tilladelse til et citat—:

„Disse grumme svagt funderede sager drejer sig dels om, at der i 1944 skal være færdiggjort en ordre til likvidering af nuværende generalmajor Aage Højland Christensen, og dels om, at den militære modstandsleder i Jylland ved et møde i Jyllandsledelsen ifølge udtalelse af en kaptajn Føddersen skal have rejst spørgsmålet om likvidering af den jyske nedkastningschef Toldstrup, hvis han ikke ville lystre ledelsen.“

Lederen i *Aktuelt* stemmer meget nøje overens med de synspunkter, der her i det høje ting blev fremført af den højtærede justitsminister, og så langt er man altså nået, at man vover at tilbagevise beskyldninger om tilskyndelse til drab fremsat af navngivne personer som noget ganske løst.

Udgangen blev som bekendt, at man ikke gik med til at foretage en politimæssig undersøgelse, men overlod det til auditøren